

Pohodově po Salcbursku, aneb taky trochu kultury

První letošní zájezd s CK Trip mě zavedl do oblíbené horské vesničky St. Martin am Tennengebirge ležící v okolí Salcburska na pomezí Solné komory a Dachsteinu.

Cestou jsme se stavili v Gmundenu u Traunsee, kde začínala známá koněspřežná dráha vozící sůl z dolů v Hallstattu přes Linec do Českých Budějovic. Později se tato dráha začala využívat i pro osobní přepravu a následně koňský pohon nahradila pára.

Gmunden je známý i pro svoji keramiku a zvonkohru na radnici, kterou tvoří soustava různých velkých zvonů a zvonků vyrobených právě ze zdejší keramiky. Má hrát překrásnou melodii každou hodinu, ale jak jsme se osobně přesvědčili, tak tomu tak není a hraje jen každou sudou, což našich 13:00 úplně nesplňovalo.

Pak jsme přejeli do **St. Martinu do penzionu Heidi** a vyrazili na kolech po okolních salaších.

Bylo to sice trochu do kopce, ale **odměna nahoře v podobě prkénka se špekem, sýrem a pivem či keřem stála za tu chvíli** dřiny. Někteří dokonce po ochutnání některých mléčných výrobků i výrazně zrychlili svoje tempo.

Druhý den jsme se nechali převést do Ebenu a pak už po svých šlapali údolím řeky Enns přes fabriku od Atomicu do historického Altenmarktu, následně pak mírně s kopce do Radstattu s hradbami obklopeným středem starého města.

Řeka Enns se pěkně zvětšovala, s tím naskakovaly kilometry a už jsme byli ve Schladmingu, kde bude mistrovství světa ve sjezdovém lyžování a tak se mohutně renovují všechny lanovky.

Další kus cesty pak leží obec Haus, kde na nás čekal autobus zásoben pivem a to nemohlo znamenat nic jiného, než konečnou.

Třetí den jsme pak vyrazili ráno do soutěsky Lammertallklamm, kde si říčka Lammer razí cestu skrz vápencový masív. Bylo až neuvěřitelné pozorovat, do jaké výšky sahá voda v soutězce při povodních.

Pak už opět v sedle vedla naše trasa přes Golling do romantického údolí Blutentall plného tůní s křišťálovou vodou, na jehož konci byla Medvědí chata.

Zpět nás cesta zavedla k vodopádům a pak už jsme po cyklostezce dojeli do historického Halleinu, kde dělají ty nejlepší a největší zmrzlinové poháry na světě.

No a pač jsme se přejedli, tak jsme naskákali do busu a jeli na večeri. Po ní jsme si dopřáli další velký zážitek, neboť jsme se šli podívat na místní fotbalové derby St. Martin proti Eben. No pralesní liga jako blázen, vstupné 3 Eura ke stání, pivo za 3 Eura chlazené pivem, umělé osvětlení, ale drny jak od Bohdalky, úroveň zápasu na stupnici 1 až 10 byla zhruba kolem mínus tří a návrh by asi měla i naše zaostalá Gambirinus liga. Každopádně i přes systém hele balón, prásk s ním dopředu, padlo 5 tyček, bylo k vidění 7 žlutých karet a konečné skóre se zastavilo na cifře 0:0.

Sobotní den jsme pak strávili v údolí Gasteintall, které **proslavené svými termálními lázněmi**.

Nejdříve jsme zajeli na strážní hrad na začátku údolí a poté přes Bad Hofgastein jsme se překousali až do Bad Gastein, což je staré lázeňské městečko ležící ve svahu nad okolním terénem zhruba 200 metrů a navíc ho protíná zhruba uprostřed **obrovský vodopád**. Krása pohledět. Cestu nám zpříjemnily ještě dvě svatby, jedna koňská, druhá motořkářská.

Večer jsme pak vyrazili na tancovačku do místního Amarena baru, kde se konala lidová zábava v krojích a padacích mostech.

Původně jsme neměl v úmyslu tancovat, ale jelikož jsem tam zůstal jako jediný vyslanec našeho zájezdu, tak jsem pocítil potřebu řádně reprezentovat a hlavou zabořenou myšlenkami v dámských typických tyrolských krojích (pánové vědí, co mám namysli) jsem protancoval nejeden střevíc.

V neděli se spustili z nebe Salcburské provázky, nahoře začalo sněžit a tak jsme raději zůstali celý den v autobuse a do Hallstattu, staré hornické osady pod kopcem Salzberg, kde se těží sůl nepřetržitě už od 2 st. před naším letopočtem, jsme si zajeli jen na krátkou prohlídku. Tím jsme průjezdem kolem Hallstattského jezera naše putování ukončili a celí ušlapaní vyrazili zpět k domovu.

**Pojed'te tedy – ubytujte se v naší Heidi a všechny tyto zážitky mohou být i vaše ☺
Nádherné sportovní léto!**

